

จังหวัดเชียงราย ชุด “เพื่อนสาวไหม/เพื่อนใจ”

เหนือสุดในสยาม ชายแดนสามแผ่นดิน ถิ่นวัฒนธรรมล้านนา ล้ำค่าพระธาตุดอยตุง
เชียงรายเป็นชื่อจังหวัดที่อยู่ทางตอนเหนือ ที่สุดของประเทศไทย ตั้งศาลากลางที่ตำบลเวียง
อำเภอเมืองเชียงราย อาณาเขตทิศเหนือจรดแคว้นเชียงตุง ประเทศพม่า โดยมีทางหลวงแผ่นดินทะลุผ่านถึงกัน
ส่วนทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดต่อกับแม่น้ำโขง

ทิศตะวันออกจดทิวเขาหลวงพระบางซึ่งปันเขตแดนไทยกับลาว และติดต่อกับจังหวัดพะเยา

ทิศใต้กับจังหวัดพะเยา จังหวัดลำปาง และเชียงใหม่ ส่วนทิศตะวันตกกับจังหวัดเชียงใหม่

เพื่อนสาวไหมเป็นเพื่อนทางภาคเหนือ ทางวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ได้ปรับปรุงสืบทอด มาจาก
ครูพลอยศรี สรรพศรี ทั้งนี้ ครูพลอยศรีได้ถ่ายแบบรับท่ามาจากหญิงชาวบ้านที่จังหวัดเชียงราย ชื่อ บัวเรียว
รัตนมณีกรณ์ ซึ่งคุณบัวเรียวก็นำมาเรียนการฟ้อนนี้มาจากบิดาของตนอีกทีหนึ่ง
การแต่งกาย แต่งกายแบบพื้นเมือง คือนุ่งผ้าถุง ใส่เสื้อแขนกระบอกห่มสไบทับ เก้าผมมวยประดับดอกไม้
การแสดง เริ่มจากการแสดงท่าหักล้างถางพง เพาะปลูกฝ้ายและหม่อน ซึ่งเป็นการแสดงของช่างฟ้อนชาย
เพิ่งเพิ่มเข้ามาภายหลัง ต่อจากนั้นก็เป็นที่ทวงทำในการฟ้อนสาวไหมเริ่มจากท่าเลือกไหม คึงไหมออกจากรัง
ม้วนไหม สาวไหมออกจากตัว ไหล่ ศีรษะ เท้า ม้วนไหมได้ศอก พุงกระสวย กรอไหม พาดไหม ป็อกไหม
จนกระทั่งชื่นชมกับผ้าที่ทอสำเร็จแล้ว

ดนตรี ดนตรีที่ใช้ประกอบการฟ้อน จะใช้วงดนตรีพื้นเมืองซึ่งมีสะล้อ ซอ ซึง เพลงร้องมักไม่นิยมมี

จะมีแต่เพลงที่ใช้บรรเลงประกอบ แต่เดิมที่บิดาของคุณบัวเรียวใช้นั้นเป็นเพลงปราสาทไหว

ส่วนคุณบัวเรียวจะใช้เพลงลาวสมเด็จ เมื่อมีการถ่ายทอดมาครูนาฏศิลป์ได้เลือกสรรใช้เพลง "ซอปั่นฝ้าย"

ซึ่งมีท่วงทำนองเป็นเพลงซอทำนองหนึ่งที่นิยมกันในจังหวัดน่าน

และมีลีลาที่สอดคล้องกับการฟ้อนสาวไหมอย่างงดงามยิ่ง

เซิง (อ่านว่าเจิง) คือ ชั้นเซิง ซึ่งหมายถึง ศิลปะการต่อสู้ของ ล้านนา ที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นเป็นแบบอย่าง

และรวบรวมจากประสบการณ์ แดกแขนงกลยุทธ์โดยพิศดารออกไป

แล้วถ่ายทอดศิลปะดังกล่าวสืบต่อกันมาจนกลายเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง